

OKRESNÁ PROKURATÚRA VRANOV NAD TOPLŤOU
Nám. slobody 5, 093 24 Vranov nad Topľou

Číslo: Pv 147/21/7713-16
EEČ: 2-61-151-2023

Vranov nad Topľou 12.12.2023

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: prečin: krádež podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou

Podľa § 215 odsek 1 písmeno a Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: krádež podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

na tom skutkovom základe, že:

obvinený v čase okolo 12.00 hod. dňa 25.08.2011 odišiel so svojim osobným motorovým vozidlom zn. Š-Fabia, modrej farby, po predchádzajúcej vzájomnej dohode spolu s XXXXX, nar. XXXXX, tr. bytom Sídliisko 1. Mája 61/35, XXXXX do Michaloviec, kde v OD Tesco XXXXX zakúpil notebook zn. Compaq, neznámeho výrobného čísla, čiernej farby za sumu 389 Eur a financovanie jeho kúpy si zabezpečil uzatvorením úrokovej zmluvy č. 4108102410 so spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. Teplická 7434/1474, 921 22 Piešťany, následne sa toho istého dňa v čase okolo 14.00 hod. spoločne vrátili do Vranova nad Topľou, kde na parkovisku pred OD Kaufland XXXXX vystúpil z osobného motorového vozidla zn. Š-Fabia, modrej farby, pričom predmetný notebook nechal vo vozidle, s ktorým obvinený odišiel na bližšie nezistené miesto, čím pre poškodeného XXXXX, nar. XXXXX, tr. bytom Sídliisko 1. Mája 61/35, XXXXX spôsobil krádežou celkovú škodu vo výške 389 Eur,

lebo je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie.

Odôvodnenie:

Uznesením povereného príslušníka OO PZ XXXXX zo dňa 1.10.2011 pod ČVS:ORP-622/VT-VT-2011 bolo začaté trestné stíhanie za prečin krádež podľa § 212 ods. 1 Tr. zák..

Následne bol k veci ako svedok poškodený vypočutý XXXXX, ktorý vo svojej výpovedi okrem iného uviedol, že na svojom trestnom oznámení, ktoré podal dňa 01.09.2011 trvá a všetko, čo v ňom uviedol je pravda. Teda dňa 25.08.2011 v čase okolo 12.00 h odišiel po vzájomnej dohode spolu so XXXXX do Tesca v Michalovciach, kde zakúpil na splátky notebook zn. Compaq za sumu 389,- € a následne sa v čase okolo 14.00 h vrátili do Vranova n. T, kde sa ešte zastavili pred OD Kaufland, kde XXXXX vystúpil z vozidla, notebook nechal v aute a išiel kúpiť čisté CD-čka. XXXXX vtedy zaradil rýchlosť a odišiel. XXXXX sa so XXXXX pokúšal ihneď telefonicky spojiť avšak podarilo sa mu to až v čase okolo 17.00 h, kedy mu XXXXX povedal, že nech sa s notebookom rozlúči.

K veci bol po začatí trestného stíhania, pred vznesením obvinenia ako svedok vypočutý aj XXXXX, ktorý vo svojej výpovedi okrem iného uviedol, že s XXXXX bol so svojim motorovým vozidlom dňa 25.08.2011 v Tescu v Michalovciach, kam išli po tom, ako ho o to XXXXX požiadal, pretože si chcel kúpiť notebook, ktorý by následne odpredal a jeho požiadal aj o to, aby mu predaj sprostredkoval. Uviedol, že keď XXXXX Homík notebook kúpil, tak on zavolať na tel. č. 0907 243 951 svojmu kamarátovi Martinovi z Michaloviec, s ktorým sa následne XXXXX dohodol na odpredaji práve zakúpeného notebooku za sumu okolo 200,- €.

Dňa 09.12.2011 bola vykonaná konfrontácia medzi XXXXX a XXXXX, ktorou sa rozpory v ich výpovediach odstrániť nepodarilo a XXXXX okrem iného uviedol, že na tel. číslo 0907 243 951 volal svojmu kamarátovi Martinovi z telefónu XXXXX.

K veci bol ako svedok vypočutý XXXXX, ktorý vo svojej výpovedi okrem iného uviedol, že XXXXX je jeho brat a o predmetnej veci sa dozvedel od XXXXX, ktorý mu telefonoval a povedal mu, že jeho brat XXXXX mu zobral notebook, pričom on na to reagoval tak, že XXXXX povedal nech si takéto veci riešia medzi sebou.

Na základe príkazu na zistenie a poskytnutie údajov o uskutočnenej telekomunikačnej činnosti vydaného Okresným súdom v Prešove boli telekomunikačnými operátormi Slovak Telekom, a. s., Telefonica Slovakia, s. r. o. a Orange Slovensko, a. s. poskytnuté informácie o telekomunikačnej činnosti na tel. č. 0907 243 951 a 0908 338 781 za obdobie od 24.08.2011 do 31.08.2011. Z poskytnutých informácií vyplýva, že uvedené tel. čísla boli v uvedenom čase aktívne v sieti spol. Orange Slovensko, a. s. a č. 0907 243 951 evidované na meno XXXXX a č. 0908 338 781 evidované na meno poškodeného XXXXX. Preštudovaním výpisov hovorov na uvedených tel. číslach bolo zistené, že z tel. čísla 0908 338 781 XXXXX nebolo volané na tel. číslo 0907 243 951, teda tvrdenia obv. XXXXX sa nezakladajú na pravde.

Následne uznesením povereného príslušníka OO PZ XXXXX zo dňa 16.03.2012 pod ČVS:ORP-622/VT-VT-2011 bolo vznesené obvinenie XXXXX za prečin krádež podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, lebo na podklade zistených skutočností obvinený v čase okolo 12.00 hod. dňa 25.08.2011 odišiel so svojim osobným motorovým vozidlom zn. Š-Fabia, modrej farby, po predchádzajúcej vzájomnej dohode spolu s XXXXX, nar. XXXXX, tr. bytom Sídlisko 1. Mája 61/35,

XXXXX do Michaloviec, kde v OD Tesco XXXXX zakúpil notebook zn. Compaq, neznámeho výrobného čísla, čiernej farby za sumu 389 Eur a financovanie jeho kúpy si zabezpečil uzatvorením úrokovej zmluvy č. 4108102410 so spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. Teplická 7434/1474, 921 22 Piešťany, následne sa toho istého dňa v čase okolo 14.00 hod. spoločne vrátili do Vranova nad Topľou, kde na parkovisku pred OD Kaufland XXXXX vystúpil z osobného motorového vozidla zn. Š-Fabia, modrej farby, pričom predmetný notebook nechal vo vozidle, s ktorým obvinený odišiel na bližšie nezistené miesto, čím pre poškodeného XXXXX, nar. XXXXX, tr. bytom Sídlisko 1. Mája 61/35, XXXXX spôsobil krádežou celkovú škodu vo výške 389 Eur.

Vzhľadom k tomu, že pre neprítomnosť obvineného vec nebolo možné náležite objasniť bolo trestné stíhanie v tejto trestnej veci dňa 25.05.2012 podľa § 228 ods. 2 písm. a) prerušené a po obvinenom bolo vyhlásené pátranie.

Dňa 12.09.2014 bol sudkyňou Okresného súdu vo Vranove nad Topľou v zmysle § 73 ods. 1 Trestného poriadku vydaný príkaz na zatknutie č. k. OTp/06/2014-3 na obvineného XXXXX.

Dňa 15.04.2023 bol obvinený XXXXX zatknutý príslušníkmi Úradu hraničnej a cudzineckej polície, oddelením hraničnej kontroly Policajného zboru, Košice Letisko. Následne obvinený XXXXX zotrval vo svojej výpovedi a uviedol, že notebook patriaci XXXXX neodcudzil ani si ho nenechal pre seba.

V priebehu vyšetrovania bol vo veci vypočutý dňa 18.05.2023 poškodený XXXXX, ktorý vo svojom výsluchu uviedol, že medzi ním a XXXXX došlo k nedorozumeniu, ktoré sa ozrejmlilo až po 10 rokoch. V deň, keď poprosil XXXXX, aby s ním išiel kúpiť notebook mal vypité. Nepopiera, že po kúpe notebooku sa v Michalovciach mohol zastaviť u kamaráta obvineného nainštalovať Windows a programy do notebooku, ale jeho kamarátovi notebook nepredal. Notebook zakúpil s púzdom a vložil si ho do ruksaka. Po zakúpení notebooku sa vrátili do Vranova nad Topľou, kde mu XXXXX zastavil pri Kauflande. Ruksak v ktorom mal notebook si nechal v aute. Keď vyšiel z Kauflandu XXXXX tam už nebol a v tej chvíli si myslel, že mu notebook odcudzil a keďže sa nevedel telefonicky ani osobne skontaktovať so XXXXX po pár dňoch nahlásil na políciu odcudzenie notebooku. Približne po pol roku sa dozvedel, že XXXXX ruksak ešte pred Kauflandom mal odovzdať jeho známemu XXXXX, ktorý bol pod vplyvom alkoholu a na odovzdanie notebooku zabudol. Keď sa so známym stretol osobne, ten si spomenul, že mu nejaký notebook pre niekoho prenechal XXXXX. Následne si od XXXXX notebook prevzal. Políciu o prevzatí notebooku neinformoval, pretože v čase jeho prevzatia, mal za to, že vec je už vyriešená a voči obvinenému je trestné konanie ukončené a nie prerušené, čo ho mrzí. Notebook následne podaroval. Nevznikla mu žiadna škoda.

Na základe vyššie uvedených skutočností bol dňa 07.09.2023 doložený obvinený XXXXX ku skutočnosti uvedenej vo výpovedi svedkom poškodeným XXXXX a to tej, že obvinený mal odovzdať notebook nebohému XXXXX o čom sa poškodený dozvedel od nebohému XXXXX približne pol roka od podania oznámenia, keď si od nebohému XXXXX notebook prevzal. Túto informáciu obvinený neuviedol počas konfrontácie po začatí trestného stíhania. Obvinený XXXXX uviedol, že XXXXX po zakúpení notebooku v Michalovciach zabezpečil stretnutie s kamarátom Martinom, pretože XXXXX chcel notebook prediť. Vysadil Dušana na sídlisku pri obchodnom dome, kde kupoval notebook. XXXXX vystúpil aj s notebookom, ktorý

mal v taške od notebooku a keď sa po Dušana vrátil, mal pri sebe tašku od notebooku, ale či v taške bol notebook alebo nie nevedel. Keď prišli do Vranova nad Topľou zastavil Dušanovi pri Kauflande, do ktorého vošiel aj s taškou od notebooku, s ktorou sa aj z Kauflandu vrátil k vozidlu obvineného spolu s kamarátom XXXXX, ktorého obvinený poznal z videnia. Čo mal v taške nevedel, obsah tašky mu neukázal. Odviezol ich na sídlisko Máj vo Vranove nad Topľou a odišiel preč domov. Kde po vystúpení išli oni uviesť nevedel. V deň keď XXXXX kúpil notebook nikde neodcestoval.

Do vyšetrovacieho spisu bol doložený úmrtný list XXXXX, nar. 10.08.1982, tr. bytom Sídlisko 1. Mája 61/35, XXXXX, ku ktorého úmrtiu došlo dňa 11.05.2014 vo Vranove nad Topľou.

Vzhľadom k zisteným skutočnostiam v danej veci prečinu krádež podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, z ktorej je obvinený XXXXX, nebolo preukázané, aby sa stal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie a že ho spáchal obvinený, pretože poškodený doplnil svoju výpoveď, v ktorej vzhľadom na odstup času od podania oznámenia uviedol, že dňa 25.08.2011 po kúpe notebooku v OD Tesco v Michalovciach, kde ho priviezol obvinený nepoprel následné stretnutie v Michalovciach s kamarátom obvineného, ktorému podľa tvrdenia obvineného mal notebook predat' a uviedol, že notebook uložený v púzdre v ruksaku kamarátovi obvineného len ukázal bez jeho predaja a tak nie je možné reálne preukázať, či došlo k predaju notebooku na tomto mieste kamarátovi obvineného, ani nie je možné reálne preukázať, či po odchode od kamaráta obvineného sa notebook aj reálne nachádzal v ruksaku poškodeného, s ktorým prišiel poškodený do Vranova nad Topľou. Obvinenému bolo vznesené obvinenie na základe vtedy dostupných dôkazov a to neuskutočneného telefonického rozhovoru z telefónneho čísla poškodeného, z ktorého obvinený nevolal kamarátovi z Michaloviec a teda nemohlo dôjsť k predaju uvedeného notebooku. Nejasnosti vo výpovediach ohľadom predaja notebooku sa nepodarilo odstrániť ani konfrontáciou.

Poškodený tvrdí, že keď prišli z Michaloviec do Vranova nad Topľou vystúpil z auta obvineného pred OD Kaufland a ruksak s notebookom si ponechal vo vozidle, pričom keď z Kauflandu vyšiel, vozidlo na parkovisku nenašiel a s tvrdením, že obvinený mu notebook odcudzil, podal na obvineného trestné oznámenie. Niekoľko mesiacov po konfrontácii, čo bolo približne pol roka od podania oznámenia poškodený zistil od kamaráta z Vranova nad Topľou XXXXX, že XXXXX mu prenechal notebook vo Vranove nad Topľou v deň, keď čakal na poškodeného pred OD Kaufland, aby mu ho odovzdať, no pretože bol XXXXX pod vplyvom alkoholu zabudol, komu má notebook odovzdať, tak až po pol roku sa notebook dostal k poškodenému bez poškodení. O tejto skutočnosti poškodený neinformoval ani políciu ani obvineného, s ktorým od konfrontácie nebol v kontakte, pretože mu bolo domov doručené uznesenie o prerušení trestného stíhania, ktorým mal za to, že trestné konanie voči obvinenému je ukončené a celý skutok je už vyjasnený. Obvinený naopak tvrdí, že notebook XXXXX neodovzdal a celé sa to udialo tak, že čakal na parkovisku pred Kauflandom XXXXX, ktorý odišiel do Kauflandu, až kým sa poškodený k autu nevrátil aj s kamarátom XXXXX, ktorého náhodne stretol pri Kauflande a odviezol ich na sídlisko 1. Mája vo Vranove nad Topľou a odišiel preč. Túto skutočnosť, či došlo k odovzdaniu notebooku obvineným XXXXX alebo či XXXXX nastúpil k obvinenému do auta s poškodeným nedokáže potvrdiť výpoveď svedka XXXXX, ku ktorému úmrtiu došlo dňa 11.05.2014.

S poukázaním na vyššie rozvedené skutočnosti, podľa ktorých poškodený tvrdí, že mu notebook nebol odcudzený a bol mu odovzdaný v nepoškodenom stave nebolo preukázané, aby sa stal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie a je potrebné postupovať podľa § 215 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku.

Pre vznesenie obvinenia sa vyžaduje záver, že trestný čin spáchala určitá osoba, ktorý sa musí odôvodniť. Tomuto záveru musia predchádzať presvedčivejšie zistenia, než tie, ktoré postačovali na začatie trestného stíhania. K záveru o spáchaní trestného činu určitou osobou je potrebný vyšší stupeň pravdepodobnosti. Po vznesení obvinenia boli vykonané úkony, z ktorých vyplynula zmena stavu, resp. zmena skutočností, za existencie ktorých bolo nutné dospieť k záveru, že je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa viedlo trestné stíhanie.

V zmysle § 215 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie. Otázkou „nepochybnosti“ je nutné vykladať aj v nadväznosti základných zásad trestného konania a to najmä na ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. poriadku, podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie.

Z ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. poriadku nemožno v žiadnom prípade vyvodiť záver, že na zastavenie trestného stíhania je nutná nepochybná negatívna istota, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie. „Nepochybnosť“ uvedenú v § 215 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku je nutné vykladať v spojitosti s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. poriadku, teda tak, že nejde o absolútnu nepochybnosť, ale ide o nepochybnosť relatívnu, t.j. relatívnu istotu, čo znamená, že orgány činné v trestnom konaní majú vykonávať dokazovanie len potiaľ, pokiaľ pochybovanie o skutku v tom smere, že sa nestal, nedáva logický zmysel. Teda prokurátor môže zastaviť trestné stíhanie podľa § 215 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku aj vtedy, ak o skutkovom stave sú určité pochybnosti vyplývajúce z jednotlivých dôkazov, avšak po ich náležitom vyhodnotení a v spojitosti aj s inými dôkazmi, ide o pochybnosti, ktoré už nemožno považovať za logické, rozumné, či dôvodné.

Na druhej strane je potrebné uviesť, že nikto nemôže dospieť k absolútne istému poznaniu o existencii, či neexistencii nejasného nejakého skutkového stavu a vždy sú a budú mysliteľné možnosti, že rozhodné skutočnosti nenastali alebo nastali inak. Preto v ľudskom živote platí vysoký stupeň pravdepodobnosti, ktorý vzniká pri starostlivom využití dostupných prostriedkov poznania a možno ho preto považovať za pravdu.

V celom trestnom konaní, teda aj v prípravnom konaní, sa za pravdu považuje to, čo bolo dokázané s určitým vyšším stupňom pravdepodobnosti, čo však vôbec neznamená, že to aj pravdivé musí byť, respektíve, že to čo vyplýva z dôkazov ako logické a pravdepodobné, musí byť naozaj aj v súlade so skutkovým dejom, tak ako sa v minulosti odohral.

Na zastavenie trestného stíhania podľa § 215 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku postačuje teda len dostatočne odôvodnené pravdepodobné zistenie založené na starostlivom uvážení všetkých skutočností a na náležitom vyhodnotení všetkých dôkazov.

Z vykonaného vyšetřovania a z dôkazov zhromaždených vo vyšetřovacom spisu som dospel k záveru, že je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie

trestné stíhanie. Je pravdepodobné, že k určitému konaniu došlo, aj keď existuje dôvodná pochybnosť o tom, že k takému, aké je popísané v uznesení o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia.

Podľa ustanovenia § 2 odsek 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti.

Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Je potrebné dbať na to, aby bolo dané náležité zistenie skutkového stavu veci, ktoré je nevyhnutným a základným predpokladom pre spravodlivé rozhodnutie. Trestný poriadok upúšťa od zásady objektívnej pravdy, ktorú upravoval predchádzajúci Trestný poriadok. Jej podstatou bolo zistenie skutočného stavu veci, čo vychádzalo z materialistického poňatia zistiteľnosti objektívnej pravdy. Táto zásada zahŕňa zistenie skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, povinnosť orgánov činných v trestnom konaní obstarávať dôkazy z úradnej povinnosti (označuje sa aj ako vyhľadávacia zásada), právo strán obstarávať dôkazy, povinnosť orgánov činných v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou pristupovať k objasňovaniu okolností a vykonávaniu dôkazov svedčiacich proti obvinenému a okolností a dôkazov svedčiacich v prospech obvineného. Zásada náležitého zistenia skutkového stavu veci je veľmi úzko prepojená so zásadou stíhania zo zákonných dôvodov uvedenou v odseku 1, keďže práve náležité zistenie skutkového stavu veci je predpokladom jednak na to, že trestné stíhanie bude vedené v súlade so zákonom, jednak na spravodlivé rozhodnutie vo veci. Z požiadavky náležitého zistenia skutkového stavu veci vyplýva, že orgán činný v trestnom konaní sám určuje mieru dokazovania, ktoré musí v konaní vykonať, aby bola táto požiadavka splnená. Orgán činný v trestnom konaní musí vykonať také dôkazy, ktoré zabezpečia náležité zistenie skutkového stavu veci bez dôvodných pochybností tak, aby bolo možné vo veci spravodlivo rozhodnúť. Ak vykonané dôkazy v konaní pred súdom nebudú stačiť na uznanie viny obžalovaného a ak nebude možné vykonať iné dôkazy s cieľom vyvrátiť dôvodné pochybnosti, bude nevyhnutné obžalovaného oslobodiť spod obžaloby (pri rešpektovaní zásady in dubio pro reo). Z toho vyplýva, že dôvodné pochybnosti sa vzťahujú nielen na samo zistenie skutkového stavu, ale aj na možnosť obstarania a vykonania ďalších dôkazov, ktoré by tento skutkový stav, resp. vykonané dokazovanie zmenili. Dôvodnú pochybnosť Trestný poriadok nedefinuje. Podľa teoretických výkladov treba ňou chápať takú pochybnosť, ktorá spôsobuje, že orgán, ktorý rozhoduje vo veci na základe starostlivého a nestranného zhodnotenia všetkých vykonaných dôkazov, by bol taký nerozhodný, že by nemohol urobiť záver, že skutočnosť naplňajúca znak trestného činu sa stala, t.j. nezískal vnútorné presvedčenie o vine obvineného. V rozpore so zásadou náležitého zistenia skutkového stavu veci by bol postup orgánu činného v trestnom konaní, ktorý by v 8 prípravnom konaní pod vplyvom nesprávnej aplikácie zásady in dubio pro reo nevykonal časť dôkazov významných pre zistenie skutočností rozhodujúcich z hľadiska zákonných znakov trestného činu s tým, že skutočnosť, na objasnenie ktorých mali smerovať nevykonané dôkazy, prokurátor následne v podanej obžalobe neuplatnil. Trestný poriadok ustanovuje, že primárnym cieľom zásady náležitého

zistenia skutkového stavu veci je umožniť súdu spravodlivé rozhodnutie. Súvisí to s predmetom zákona vyjadreným v ustanovení § 1 a jeho účelom, ktorým je náležité zistenie trestných činov a spravodlivé potrestanie páchatel'ov a uskutočnenie spravodlivého procesu.

K tomu sa následne viaže úprava jedného z dôvodov zrušenia rozsudku odvolacím súdom, keď podľa ustanovenia § 321 odsek 1 písmeno c) Tr. poriadku odvolací súd zruší rozsudok súdu prvého stupňa, ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy.

Podľa ustanovenia § 2 odsek 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. V tomto odseku je upravená zásada voľného hodnotenia dôkazov. V prípade tejto zásady nedochádza k podstatným zmenám oproti predchádzajúcej právnej úprave. Táto zásada je teoreticky rozpracovaná a podrobne vysvetlená v judikatúre. Trestný poriadok pri tejto zásade upravuje jedno n'ovum, keďže zákon prostredníctvom dikcie "hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom" kladie dôraz na zákonné získanie a vykonanie dôkazov a zároveň prípustnosť použitia dôkazu v konaní. Aplikácia zásady voľného hodnotenia dôkazov orgánmi činnými v trestnom konaní a súdmi je nevyhnutným prostriedkom pre náležité zistenie skutkového stavu veci tak, aby sa v každom jednotlivom prípade vzali do úvahy osobitosti daného prípadu, a súčasne zabraňuje šablónovitému, mechanickému postupu pri hodnotení dôkazov. Zákon pritom nepriznáva žiadnemu dôkazu a priori osobitný význam a ani neupravuje, aké množstvo dôkazov treba vykonať na preukázanie určitej skutočnosti. Orgán činný v trestnom konaní a najmä súd však nesmú pri rozhodovaní prihliadnuť na dôkaz získaný donútením alebo hrozbou takého donútenia okrem prípadu, že sa taký dôkaz použije proti osobe, ktorá donútenie alebo jeho hrozbu pri získaní dôkazu použila. Orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia (voľného uváženia), ktoré však neznamená možnosť ľubovôle z ich strany, ale musí byť založené na logickom úsudku vyplývajúcom zo starostlivého uváženia všetkých dôkazov získaných a vykonaných zákonným spôsobom. V súlade s tým Trestný poriadok ustanovuje, že súd je povinný v odôvodnení rozsudku uviesť aj to, o ktoré dôkazy opiera svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa správal pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov. Uvedené platí obdobne aj pre odôvodnenie uznesenia. Zásada voľného hodnotenia dôkazov sa uplatňuje vo všetkých štádiách trestného konania a vzťahuje sa nielen na súd, ale aj na orgány činné v trestnom konaní. Orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgán činný v trestnom konaní alebo strana, a to z hľadiska ich zákonnosti, závažnosti, pravdivosti a vierohodnosti. Postup súdu, resp. orgánov 9 činných v trestnom konaní pri voľnom hodnotení dôkazov a dôvodnosť vnútorného presvedčenia sú preskúmateľné nadriadeným orgánom v odvolacom konaní, resp. v konaní o sťažnosti, a nesprávnosť vyhodnotenia dôkazov môže byť dôvodom na zrušenie rozhodnutia. V súvislosti so zásadou voľného hodnotenia dôkazov treba spomenúť aj skutočnosť, že určitý vplyv na myšlienkový postup pri posudzovaní a

hodnotení dôkazov môžu mať aj životné skúsenosti sudcu, prokurátora, jeho životné postoje a zmýšľanie.

Po preskúmaní spisového materiálu jednotlivo a vo vzájomnom súhrne som dospel k záveru, že bolo nepochybne preukázané, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie.

Vzhľadom na tieto skutočnosti bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a trestné stíhanie obvineného podľa § 215 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku zastaviť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Slavomír Harakaľ
prokurátor